

Invalidi pozor!

S športom in rekreacijo si invalidne osebe varujejo zdravje in si vzdržujejo telesno in duševno kondicijo. Zato ima šišensko društvo invalidov v svojem letošnjem programu poživitev rekreacijsko-športne dejavnosti svojih članov v naslednjih panogah: kegljanje, streljanje z zračno puško, balinanje, šah. Razmišljajo tudi o tem, da bi priredili krajše sprehode za invalide, ki ne morejo sodelovati v drugih panogah. Zaradi tega smo povabili 77 invalidov, odzvalo pa se je samo 9 članov, kar preseneča, saj je v prejšnjem letu sodelovalo prek 20 članov-invalidov.

Prepričani smo, da bi marsikateri invalid rad sodeloval v kateri izmed navedenih panog, pa morda ne ve, da je to sploh mogoče. Zaradi tega sporočamo vsem interesentom, moškim in ženskam, da imamo na razpolago prostor, rekvizite in tudi nekaj denarnih sredstev, da bi čim večjemu številu invalidov omogočili rekreacijo in razvedrilo v navedenih panogah.

Prosimo vas, da sporočite v katerih panogah želite sodelovati na naslov: Društvo invalidov občine Ljubljana-Siška, Vodnikova 141, ali na naslov: Društvo invalidov občine Ljubljana-Siška, 61127 Ljubljana, poštni predal 25. Lahko pa se tudi osebno zglasite vsako sredo (razen ob praznikih) na Vodnikovi c. 141 med 16. in 18. uro. Upamo, da se boste našemu vabilu odzvali v čim večjem številu.

G. P.

USPEHI LITOSTROJSKIH REZERVISTOV

Svoje delo v tem letu je krajevna organizacija ZRVS Litostroj zastavila zelo resno in sprejeti program izvajajo po planu. Tudi udeležba rezervnih starešin se je občutno popravila, tako da lahko govorimo o ponovni uveljavitvi te organizacije. Dosedanji obvezni program je bil sestavljen iz orientacijsko-taktičnega pohoda in obveznega strokovnega izpita za leto 1974, ki je vseboval hojo, topografsko nalogo, taktične naloge in streljanje s pištolo kalibra 7,62. Za ta pohod so imeli tri seminarje in dobra udeležba na njih je bila garancija za uspešno opravljene izpite.

Tudi politično rezervni starešine na tem terenu niso zatajili. Ne samo, da so organizirali uspešna aktualno-politična predavanja in našli predavatelje celo v svojih vrstah, udeležili so se tudi vseh akcij ostalih družbeno-političnih organizacij terena Litostroj. Zato lahko rečemo, da postajajo aktivisti na vseh področjih družbenega dogajanja v svoji bazi.

POLITIČNA ŠOLA

V torek, 29. maja, je zaključila z delom enomesečna politična šola, katero je obiskovalo 54 slušateljev iz medvoških delovnih organizacij. Šolo so pripravili aktivni mladih komunistov in svet ZK pri KS Medvode v sodelovanju z Delavsko univerzo »Boris Kidrič« iz Ljubljane. Za večino mladih delavk in delavcev je bila šola odlična priprava za sprejem v ZK. Ob zaključku šole je slušatelje obiskal sekretar občinske konference ZK Ljubljana-Siška Franc Hribar in se z njimi zadržal dalj časa v pogovoru ter odgovarjal na vprašanja. Ob koncu so poslali pozdravno pismo X. kongresu ZKJ.

Prva lopata tudi v Šiški

V četrtek, 9. maja 1974 je Anton Jan, sekretar šišenskega aktiva komunistov-delavcev z zidarsko lopatico utrdil temeljni kamen na novem gradbišču v Draveljski gmajni ter s tem simboličnim dejanjem prižgal zeleno luč gradbenikom, ki so se s polno paro zagrizli v delo, saj morajo do prihodnje pomladi že izročiti prve od 132 najemniških ključev. Za vse, ki vedo, koliko truda, sestankov in glavobolov je bilo potrebno, da je prišlo do tega veličastnega trenutka (težave z zemljišči, iskanje gradbincev, ki bi sprejeli dela po določenih cenah ipd.), je seveda razumljivo, da je »prva lopatica« resnično pomenila veliko olajšanje. Ni čudno torej, da so Antonu Janu brž priskočili na pomoč — tokrat s pravo, veliko lopato — tudi gostje iz šišenskih družbenopolitičnih organizacij ter skupščine občine. (Na sliki: tudi Lojze Meznarič, predsednik občinskega sindikalnega sveta, je prispeval nekaj lopat betona).

NAŠI KLICAJI!!

Tito, Tito...

»V tebi, tovariš Tito, vidim vse bogastvo in lepoto naše domovine in zdaj, ko pišem to pismo, sedim brez skrbi, ker vem, da si z menoj ti, graditelj miru.«

Pred menoj stoji slika, na kateri si ranjen. Gledam tvoj obraz, tvoje oči, ki odsevajo misel: svoboda. Svoboda, ki te je vodila v življenju, da nam daš, kar je naše, da skupaj gradimo socializem.

Danes, ko imam vse, kar potrebujem, živi v meni velika želja, da te vidim in ti stisnem roko, tvojo roko, ki neutrudno gradi in nam varuje mir.«

Take in podobne želje ima vsa jugoslovanska mladina. Vsi bi Tita radi pozdravili, mu čestitali. V Beogradu pa gojenci telovadnih društev prav za njegov rojstni dan pripravijo bogat, pester program. Na stadion prinesejo tudi štafetno palico, ki je prepotovala vso Jugoslavijo. Mladinec, ki jo izroči Titu, s svečanim glasom spregovori: »Dragi Tito! Iskrena hvala za vse, kar si storil za nas. Želimo, da bi še dolgo skupaj varovali mir in svobodo!« Takrat se z vrha stadiona spusti bengalični ogenj. Rdeč, rumen, moder, zelen...

Vsa ta slavja prirejamo Titu v zahvalo, ker nas je popeljal v boj proti sovražniku. Kraljeva vojska se je porazgubila, on pa je zbral može in jim poveljeval. Takrat sovražniki naše domovine niso mogli doumeti, kaj predstavlja Tito. Oni so imeli kruta vojaška pravila, s katerimi so dolga leta teptali svobodo. Tito pa je imel svoj narod, željo po svobodi, a imel je v mislih tudi nas.

Pokazal nam je, kako je treba živeti, delati, ljubiti, a tudi sovražiti. Ne želimo sovražiti, toda če bomo morali, bomo sovražili vse tisto, kar bo ogrožalo našo svobodo.

Dragi naš tovariš Tito, želim ti, da bi še dolgo uspešno vodil našo državo in da bi doživel še mnogo pomladi! Še enkrat iskrena hvala in naše najprisrčnejše čestitke k tvojemu dnevu!

Jasna Žbontar, 7. c